

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 475/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Г., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Г., адвоката М.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 766/14 од 02.07.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 341/15 од 09.12.2015. године, у седници већа одржаној 26.04.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Г., адвоката М.Ж., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 766/14 од 02.07.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 341/15 од 09.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 766/14 од 02.07.2015. године окривљени Б.Г., је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од два месеца коју ће издржати по правноснажности пресуде. Окривљени Б.Г. је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 7.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 15.650,00 динара, као и да оштећеном Х.С. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 86.250,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени Х.С. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 341/15 од 09.12.2015. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Лесковцу, па је преиначена пресуда Основног суда у Лесковцу К 766/14 од 02.07.2015. године, тако што је Виши суд у Лесковцу окривљеног Б.Г. за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, док је жалба браниоца окривљеног Б.Г. одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.Г., адвокат М.Ж., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку првостепенем суду или да исте преиначи тако што ће окривљеног Б.Г. ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет у овом поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд током поступка повредио одредбе из чл. 15, 16, 82, 83, 89, 91, 113, 123, 127, 128. и 138. ЗКП, јер није утврдио постојање чињенице - радње извршења кривичног дела, односно није ниједним материјалним доказом утврдио да је окривљени радњом извршења како му се ставља на терет нанео тешку телесну повреду оштећеном. У том смислу истиче да је у доказном поступку изведен доказ вештачењем од стране вештака медицинске струке који није искључио механизам повређивања оштећеног на други начин, а једини сведок током поступка – супруга оштећеног такође није могла да посведочи радњу извршења дела, с обзиром на то да исту није видела, што није могао да учини ни оштећени који је у свом исказу навео да није видео радњу окривљеног, при чему је окривљени током поступка негирао извршење предметног кривичног дела.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходило њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из чл. 15, 16, 82, 83, 89, 91, 113, 123, 127, 128. и 138. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.